

Anders geloven

Gij hebt de mensen
woorden in hun mond
en in hun hart gelegd.

Woorden
die in verschillende talen
worden uitgesproken en herhaald.
Woorden
die niet overal hetzelfde klinken
tot verwarring en verdeeldheid leiden.

Hoe kan Uw Woord
tegelijk hetzelfde
en toch zo anders zijn?
Hoe kan het dat Uw woorden
zowel grenzen trekken
als bruggen bouwen?

In Uw Woord is leven
en licht voor mensen
en de duisternis van de wereld
heeft het niet kunnen doven.

Moge dat zo blijven:
kome wat komt.

Hoop op toeval

‘Laat het toch toeval zijn:

terwijl grote delen van de aarde
van droogte en hitte
niet te doven in brand staan

verliezen mensen de grond
onder hun voeten,
geen dak boven het hoofd
omdat het water
teveel en te sterk is.

Laat het toch toeval zijn
zonder betekenis, zonder bedoeling.
Laat het niet Gods wil zijn
en laat het zeker niet het gevolg zijn
van menselijk ingrijpen in de natuur.

Dat zou een ramp zijn!’

Naar de kern

Ik ontdoe je
van alle versierselen
waarmee de tijd je heeft bekleed.
Schepper, Rechter, Vader, Heer,
almachtige, barmhartige, goedertieren.
Ik zie ze niet meer,
heb er dus ook geen last van.

Ik verwijder
alle lagen lak en vernis
die je voor de tijd
hebben behoed en bewaard.
Het gifgroen en het warme rood,
het blinkende zilver en het doffe zwart.

Ik worstel me
door de verhalen heen
die de tijd over je heeft verteld.
Hoe mensen zich
gewaarschuwd voelden en gestraft.
Hoe over een wereld
van bergen, nevel en mist
een tweede wereld verscheen
van horizon en licht.

Niets of niemand
houd ik over:
behalve stilte
leegte
iets...

Als ik niet in beweging kom
voel ik je weerstand niet.
Als ik mijn ogen niet open
zie ik je niet verdwijnen.
Als ik niet spreek
hoor ik je niet zwijgen.

Vandaag begin ik
aan een nieuw verhaal.

Levensruimte

Wat moet ik bidden?
Waarom moet ik bidden?

Geloof ik dat mijn gebed
God in beweging zet?
God die anders afwachtend
en lijdzaam toekijkt?

Geloof ik dat mijn gebed
mij geluk en gezondheid brengt?
Mij steun en kracht geeft
die ik ergens anders niet vind?

Ik bid
omdat ik het leven om mij heen
niet wil vergeten.

Ik bid
omdat ik mezelf klein voel
in zoveel ruimte.